SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 10. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 16, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го СІЧНЯ 1992 Ч. 10. РІК XCIX.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ УНС ПРОДОВЖУВАЛАСЯ В ГРУДНІ

Джерзі Ситі, Н. Дж. (УНС). — Місяць грудень 1991 року збагатив УНСоюз на 128 нових членів, забезпечених на загальну суму 812,500 дол. Цей успіх УНСоюз завдячує визначним союзовцям.

Найбільше число нових грамот придбав головний контролер Степан Гавриш. Завдяки йому 83-ій Відділ зріс на 16 нових членів. Друге місце у грудневій організаційній праці зайняв секретар 277-го Відділу Осип Гладун з 8 новими грамотами. По них слідують: секретар 271-го Відділу Іван Чопко, який зорганізував 7 нових членів, Ольга Марущак, секретарка 82-го Відділу з 6 новими грамотами.

По 5 нових членів зорганізували: головний директор для Канади Іван Геврик, секретарка 28-го Відділу Данута Ясінська і секретар 368-го Відділу Андрій Маринюк. За ці непересічні успіхи протягом одного місяця Головний Екзекутивний Комітет складає всім помічним будівничим УНСоюзу щиру подяку.

У місячних змаганнях поміж Округами перше місце зайняла Округа Філядельфії, відділи якої придбали 31 нових членів. Друге місце належиться Окрузі Ню Гейвен з 12 новими членами, а третє місце припало двом Округам, Вінніпеґ і Дітройт, відділи яких виказали приріст по 10 нових членів кожна.

Гарними успіхами можуть похвалитися Округи Канади у грудні 1991 року. Завдяки Відділам Округи Вінніпеґ, яка дала в тому місяці 10 нових членів, канадські відділи здобули 13 нових членів забезпечених на загальну суму 60,000 дол.

Всім успішним організаторам Головний Екзекутивний Комітет дякує за труд і просить не тратити запалу до організаційної праці в новому році.

У Львові вийшов „Лікарський збірник"

Чикаго (П. Пундій). — Лікарська Комісія НТШ у Львові відновила видавання „Лікарського збірника", яке було засноване д-ром Євгеном Озаркевичем ще в 1898 році. До редакційної колеґії увійшли професори Львівського Медичного Інституту і члени НТШ: Ярослав Ганіткевич, голова, Михайло Дубовий, Михайло Подільчак та Анна Рудницька, секретар.

Перший том „Лікарського збірника" присвячено 130-ій річниці з дня народження д-ра Євгена Озаркевича.

Це чепурне і цікаве перше число на 136 сторінок починається словом від редакційної колеґії і відозвою до лікарської громадськости та цікавим біографічним нарисом проф. Я. Ганіткевича „Євген Озаркевич — фундатор української медичної науки в Галичині".

Потім слідує 10 наукових статтей професорів і науковців Львівського Медичного Інституту на актуальні проблеми медицини. В другій частині є поміщені три історичні нариси: проф. О. Кіцери про історію НТШ; доц. А. Рудницької про Лікарську Комісію НТШ; проф. Б. Білинського про проф. М. Панчишина та передрук статті д-ра В. Білозора з 1920 року про історію епідемії на шляху Української Галицької Армії в 1919-20 роках.

В третій частині поміщені п'ять біографічних нарисів і споминів про професорів: М.Музику, С. Мартинова, М. Подільчака, Ю. Деціка та М. Павловського. В четвертій частині п.з. „Знайомство з діяспорою" є поміщені біографічні нариси про св. п. д-ра Романа Осінчука та проф. д-ра Ахіля Хрептовського.

При кінці є подані календарні дані НТШ та хроніка.

В УКРАЇНІ ЗРОСТЕ ЧИСЛО ТЕЛЕФОНІЧНИХ ЛІНІЙ

Ню Йорк. — Американська телеграфічна і телефонічна фірма (Ей-Ті-енд-Ті) у вівторок, 14-го січня, проголосила створення спільного підприємства, яке збудує, керуватиме та змодернізує більшу частину телефонічної мережі в Україні.

Згадана фірма буде власником 39 відсотків підприємства, покищо без назви, голляндська фірма ПТТ Телеком буде власником 10 відсотків цього підприємства, а 51 відсоток належатиме міністерству зв'язку України.

„Це вперше наша фірма відіграватиме головну ролю в плянуванні, будуванні та керівництві сітки голосових послуг далекого віддалення поза кордонами ЗСА", заявив Рендалл Л. Тобаяс, заступник директора фірми Ей-Ті-енд-Ті.

Це спілкування має мети дві завдання. Найперше це збудувати, бути співвласником і управляти новою міжнародною сіткою зв'язку, що безпосередньо з'єднуватиме Україну з рештою світу та поставить основу для комерційних і поширення індустрії в країні. Дальше це спілкування збудує, буде співвласником і керуватиме телефонічною сіткою далекого віддалення та сполучатиме 13 із 25 телефонічних округ України.

Крім цього спільники розроблять пляни для майже подвоєння кількости місцевих ліній зв'язку з 7-ми до 13 мільйонів ліній. Міністерство зв'язку України збільшує число ліній із закордоном до 60 ліній, в тому 30 з Північною Америкою вже до кінця січня.

Ей-Ті-енд-Ті вже від 1990 року працює з країнами Східньої Европи, тому уважається експертом в ділянці конкретних потреб цих країн, в цьому випадку України, яка згідно з міністерством зв'язку має в пляні до початку наступного століття провести в Україні 22 міл. телефонічних ліній для послуг громадян.

Ю. Юрчишин став заступником президента банку в Україні

Ню Йорк. — В середу, 8-го січня, відбулася тут пресова конференція з амбасадором України до ОН Геннадієм Удовенком, в якій він повідомив присутніх, що Юрій Юрчишин, заступник президента Клефлін менаджменту з осідком у Бостоні і колишній заступник президента Банку Бостону, став заступником президента Національного Банку України.

Прийняття того посту американським фахівцем українського походження є ще одною частиною намагання переорганізувати на західню подобу банківництва в Україні.

Ю. Юрчишин вже від довшого часу слідкує за розвит ком подій в Україні і нав'язує контакти з такими американськими підприємствами, які зацікавлені у спільних проєктах в Україні.

На пресовій конференції Ю. Юрчишин заявив, що його головним завданням на такому відповідальному пості в Києві буде допомогти створити таку структуру банківництва в Україні, щоб вона була стійка і щоб можна було ввести нову монетарну систему.

Національний Банк України був створений у березні 1991 року, а почав правильно діяти від вересня того ж року. Сьогодні вже є зареєстрованих 60 таких банків в Україні і частиною завдання головного банку в Києві є слідкувати за працею усіх фірм. На шляху до видання гривні Україна ввела купони, а гривня має бути в обігу вже в червні 1992 року. З уваги на те, що Росія впровадила радикальні зміни цін з 2-им січня, всі пляни в Україні, як заявив Ю. Юрчишин на пресовій конференції, мусять бути приспішені. Він також сказав, що Україна потребує розголосу в цілому світі і до недавна американські підприємці не були надто зацікавлені в поширенні своїх дій на Україну. Але він надіється, що приватизація і малі приватні підприємства, що тепер організуються змінять настанову і Україна стане до кількох років процвітаючою державою, хоча в цій хвилині потребує помочі і доставки товарів із Заходу. Ю. Юрчишин уважає, що на своєму новому пості він зможе допомогти побудувати таку фінансову систему, яка заохотить чужинецькі підприємства інвестувати у розбудову України.

Ю. Юрчишин після закінчення правничих студій працював 22 роки у Бостонському Банку спеціялізуючись в міжнародних стосунках, а в останніх п'яти роках був директором Світової фінансової допомоги. Він є членом Управи ФКУ, членом Ради директорів у Гарварді, яка має нагляд над УНІГУ.

ЛИТОВСЬКА ПРОКУРАТУРА ОБВИНУВАЧУЄ КПСС І КҐБ

Вільнюс, Литва. — В республіканській прокуратурі відбулася пресова конференція, присвячена січневим подіям 1991 року, коли в Литві загинуло 14 осіб і 800 осіб зазнали поранень.

Як відомо, воєнні частини колишнього Совєтського Союзу ввійшли у Вільнюс і захопили телевізійну станцію, а також інші стратегічно важливі установи з метою перешкодити відновленню незалежности республіки.

Генеральний прокурор Литовської республіки Артурас Павлявскас дійшов висновку, що січневі події були „змовою, організованою в Москві силами КҐБ, КПСС, МВД і армії". Їхнім завданням було здійснити в Литві державний переворот.

На думку Павлявскаса, кримінальну справу можна було б передати до суду однак зробити цього покищо не можна, бо досі не надійшла відповідь від керівництва Російської федерації на вимогу видати 23 злочинців, винних у січневій трагедії. Генеральний прокуратор Литви висловив надію, що це питання вирішиться під час зустрічі президента Литви Вітаватса Ляндсберґіса з президентом Росії Борисом Єльциним.

Павлявскас повідомив, що вже ідентифіковано чотирьох членів „комітету національного порятунку", які фактично керували діями армії в Литві. Їхніх прізвищ не оприлюднено, відомо тільки, що деякі з них перебувають за межами Литви.

Генеральний прокуратор республіки дав санкцію на арешт ще дев'ять осіб, яких підозрівають у причетності до січневих подій. З них названо прізвище лише одного — колишнього коменданта вільнюського воєнного гарнізону Григорія Бєлоуса.

„Не пімсти прагнуть наші серця. Прагнуть справедливости, якщо вона ще не щезла з лиця землі", — говорив литовський поет Юстінас Марцінкявічус на похоронах литовських героїв — жертв московської імперії.

В РОСІЙСЬКОМУ КЕРІВНИЦТВІ ВИНИК КОНФЛІКТ

Москва. Голова Верховної Ради Російської федерації Руслан Хасбулатов виступив з заявою про „недієздатність" уряду Росії і закликав його зрезигнувати „Наш уряд резигнувати не збирається", — сказав у відповідь віцепрем'єр російського уряду Єгор Гайдар, виступаючи на телевізії.

Р. Хасбулатов тількищо побував у провінції, побачив, які злидні принесло населенню підвищення цін, і заявив після повернення в Москву, що уряд, який очолює Борис Єльцин, проводить безвідповідальні реформи. „Я буду захищати уряд", — заявив Б. Єльцин перед відлетом у Брянськ, де він має намір ознайомитися з наслідками чорнобильської трагедії на території Росії.

Голова Верховної Ради сказав, що замість проголошеної лібералізації цін насправді відбувається „анархічне, некероване їх підвищення". „Обіцянка уряду контролювати ціни на основні види продуктів не виконується", — додав він.

В цих умовах голов Верховної Ради Росії назвав намір ліквідувати колгоспи і радгоспи і провести до весни „фармеризацію" республіки „жахливою дурістю". Хасбулатов доручив відповідним комітетам Верховної Ради „переглянути податкові ставки, встановлені урядом". „Податки треба негайно зменшувати", сказав він.

Відповідаючи на запитання кореспондентів, Єльцин заявив, що він не має пляну відходити з посту прем'єр-міністра Росії, і спростував повідомлення про те, що російський уряд збирається запровадити власні гроші. Цим він заперечив повідомлення агентства Інтерфакс про те, що Єльцин має намір залишити пост голови уряду, тобто прем'єр-міністра ,який він займає одночасно з президентським постом, і присвятити себе справам Співдружности Незалежних Держав.

ЗАКІНЧИЛОСЯ СЛІДСТВО У СПРАВІ ПУТЧИСТІВ

Москва (ПС УРП). Згідно з повідомленнями ТАСС, у вівторок, 14-го січня, арештованим гекачепістам сказано, що слідство закінчене і вони можуть ознайомитися з матеріялами.

Як відомо, до карної відповідальности притягнено учасників заколоту в Москві 19-21-го серпня 1991 року. Серед арештованих є: В. Крючков, В. Павлов, Д. Язов, О. Бакланов, О. Шейнін, В. Болдін, Г. Янаєв, А. Лук'янов, А. Тізяков, В. Стародубцев, В. Грушко, Ю. Плєханов, В. Генералов і В. Варенніков. Всіх згаданих осіб звинувачено в змові з метою захоплення влади. Такі ж звинувачення висунені проти першого заступника голови КҐБ СССР Г. Агєєва і заступника міністра оборони колишнього СССР В. Ачалова. Однак їх звільнено від карної відповідальности у зв'язку з важкою хворобою. Далі московська преса повідомила, що „в тяжкому стані також Болдін і Грушко", отже і їх не можна судити. Їхні справи розглянуть окремо після отримання медичних обстежень.

Що стосується Ачалова, який є народним депутатом Росії, то прокуратура не може притягти його до відповідальности, оскільки на це не дає згоди Верховна Рада Російської федерації. Агєєва і Болдіна звільнено з-під охорони ще в грудні 1991 року і переведено в привілейовану лікарню, де слочатку виставили охорону, а пізніше зняли її. Судово-медична експертиза прийшла до висновку, що їм потрібне тривале лікування. Лікарі рекомендують спокій і поліпшене харчування.

Матеріяли слідства нараховують 125 томів і звинувачені повинні їх вивчити. Коментатори передбачають, що таємнича хвороба пошириться на всіх звинувачених і незабаром вони будуть звільнені.

У Філядельфії відзначать Січневі Роковини

Філядельфія. — У неділю, 19-го січня 1992 р., відбудеться тут врочисте відзначення Дня Державности, влаштоване громадським комітетом з представників УКРади, Метрополітальної Філядельфії, УККА та Комітету Допомоги Рухові в Україні, в приміщенні УОКцентру.

Святкову академію вшанує своєю присутністю як доповідач д-р Степан Хмара з України. Початок програми — год. 7-ма вечора.

В мистецькій частині візьмуть участь: Аничка Бачинська, сопрано, піяніст Володимир Винницький та Лариса Байрамова, челістка, лавреатка конкурсів, зокрема конкурсу ім. Миколи Лисенка в Києві.

У СВІТІ

НАУКОВЦІ КОЛИШНЬОГО Совєтського Союзу заявили, що за минуле десятиліття вони зробили значні успіхи в ділянці вживання ядерного урухомлення для міжпростірних ракет. Зі своїми винаходами вони плянують поділитися з світовою науковою спільнотою, а зокрема запропонувати науковцям ЗСА спільне підприємство у продукуванні, випробуванні та вживанні атомових машин у міжпростірних ракетах з людською залогою на Марс. В теорії ядерно урухомлені міжпростірні ракети могли б порушуватися в два рази швидше, як при вживанні існуючого хемічного палива, що в майбутньому значно скоротило б подорож на Марс і зробило б її більш можливою до здійснення.

В КИЄВІ ПОВІДОМЛЕНО про створення правоцентристської коаліції „Нова Україна". До неї ввійшли Партія Демократичного Відродження, Демократична Партія, Соціял-Демократична Партія, Об'єднана Соціял-Демократична Партія, Партія Зелених і представники підприємців та промисловців. Коаліція буде орієнтуватися на співробітництво з Урядом у швидкому переведенні радикальних економічних реформ.

ВСІ СТАРШИНИ І КАПРАЛІ, які народилися в Білорусі, але відбувають військову службу за її межами, найближчим часом дістануть можливість повернутися на батьківщину. Про це заявив в інтерв'ю білоруській національній телевізії міністер у справах оборони республіки Петро Чаус. Воєнні моряки також не залишаться без праці, оскільки Білорусь матиме власну торговельну і риболовецьку фльоту. Говорячи про ті 10 відсотків земельних угідь, що досі перебувають у віданні воєнних структур, П. Чаус сказав, що невдовзі їх повернуть селянам.

ПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ Борис Єльцин дав до зрозуміння, що найкращим кандидатом на пост прем'єра російського уряду є Святослав Фьодоров, світової слави офтальмолог і менаджер. Фьодоров готовий погодитися очолити уряд, однак тільки на один рік. „Цього часу цілком досить, щоб з концтабору зробити вільну країну", — сказав він. Фьодоров обстоює передання землі селянам і вважає необхідною загальну приватизацію. Він уважає, що людиною, яка може вивести російську економіку з кризи є Лариса Піяшева, економіст ліберальних поглядів. „Якщо не вона, то нам залишиться чекати на Христа в мудирі Піночета", — заявив відомий учений.

КОРПУС МИРУ, заснований президентом Джаном Кеннеді для надання добровільної допомоги країнам Третього світу, має намір до червня ц.р. послати до Латвії, Литви і Естонії 600 добровольців. Незабаром після цього 160 членів Корпусу миру прийдуть в Україну і Вірменію. Вони будуть навчати англійської мови, організації приватних підприємств, створенню ефективних спільних компаній із закордонними партнерами.

ВЕРХОВНИЙ ІЄРАРХ Російської Православної Церкви Алексій ІІ заявив, що не братиме участи в синоді єпископів у Ватикані, що мовляв, на заході України повністю ліквідовано православ'я. Очевидно факту існування Української Автокефальної Православної Церкви Алексій ІІ помічати не хоче.

В АМЕРИЦІ

У ТРЕНТОНІ НЮДЖЕРЗЬКИЙ сенат схвалив і передав для підпису губернатора цілий ряд змін для тих, які отримують урядову допомогу. Серед запропонованих змін — неплачення додаткових фондів для матерей, які перебувають на державній допомозі та приводять на світ дітей, зменшення, а навіть і цілковита ліквідація допомоги для тих, які не хочуть вишколюватися для будь-якої праці чи ходити до школи для здобуття фаху. Аналітики твердять, що губернатор Джеймс Флоріо в загальному погоджується на зменшення листи тих, які є на урядовому удержанні, але чи він підпише ці запропоновані зміни — не відомо. Якщо він підпише, а Федеральний уряд погодиться на ці зміни, то Ню Джерзі буде першим стейтом в країні, що відкине допомогу для новонароджених дітей тих матерей, які вже є на урядовому удержанні.

НОВОЮ ТУРБОТОЮ американських властей є те, що колюмбійські магнати-продуценти наркотиків, які у 1980-их роках засипали американський ринок кокаїною, тепер до свого експорту додали новий продукт — героїну та у великій кількості стараються переправити її до Ню Йорку та інших міст ЗСА. Речники Управління для поборювання наркоманства побоюються, що цей новий наркотик масово буде кинений на американський ринок так, як це було у 1980-их роках з кокаїною, а наслідки цього можуть бути жахливими для цілого американського суспільства. Крім цього експерти наркоманства твердять, що схильність до героїни є багато важче перебороти, як схильність до кокаїни.

ВАЖЛИВІШІ АМЕРИКАНСЬКІ робітничі профспілки, які стараються відзискати бодай частинно свої впливи на президентські вибори, тим разом вимінають офіційну підтримку будь-якого кандидата на президента, зокрема коли йдеться про передвибори, перші з яких мають відбутися в стейті Ню Гемпшир 18-го лютого. Вони доражують своїм місцевим і стейтовим відділам підтримувати своїх власних кандидатів. Традиційно американські профспілки підтримували демократів, але попіклися у своїй підтримці 1984 року демократичного кандидата Валтера Мондейла у передвиборах, опісля були безрадними, коли противники називали його „довжником робітничих профспілок".

Відзначили святочно прихід Нового Року у незалежній Україні



Під час зустрічі в УНДомі (зліва): головний секретар УНС В. Сохан, д-р Б. Шебунчак, о. П. Пащак, ЧСВВ, Р. Данилюк, В. Крижанівський і Г. Удовенко.

Ню Йорк (О. Кузьмович). — В навечер'я Нового року 30-го грудня зібралася тут в приміщеннях Українського Народного Дому громада — члени Відділу Української Американської Координаційної Ради та представники інших організацій спільно з амбасадором України до ООН і його заступником привітати Новий рік і радісні події в Україні.

Гостину відкрив Роман Данилюк і попросив до молитви парох церкви св. Юра в Ню Йорку і генерального вікарія о. Патрикія Пащака, ЧСВВ, а відтак Р. Данилюк підніс тост за український нарід, за Уряд України і присутні відспівали „Многая літа".

В дальший програмі забрав слово Євген Стахів, який привітав присутнього амбасадора України до ООН Г. Удовенка та його дружину, підкреслюючи що Г. Удовенко від 1-го грудня є також заступником міністра закордонних справ України. Є. Стахів зазначив, що на цій новорічній зустрічі треба говорити про майбутнє, а не минуле, хоча сам згадав минулі роки, коли вже не один раз на нагоду зустрічати Г. Удовенка, що завжди вислухував думки інших. Він також представив присутнього заступника амбасадора Віктора Крижанівського та його дружину. Після цеодного тосту за присутніх гостей з амбасади, за Уряд України і його Президента Леоніда Кравчука промовив Г. Удовенко, який особисто привітався із кожним із присутніх, бажаючи всього доброго з близьким Новим роком.

У довшому звернені до присутніх Г. Удовенко зазначив, що йому приємно бути під Новий рік у колі тих, що відзначують незалежність України, підтверджену референдумом, і підкреслив, що тільки нарід може вирішувати долю України, як і сталося 1-го грудня. Г. Удовенко пригадав, що ще перед двома роками ніхто із провідних американських політичних діячів у Вашінґтоні навіть не хотів з ним говорити, а тепер вже 30 країн визнало самостійність України та відношення ЗСА також змінюється. Для нього настали щасливі дні коли в ООН, де

(Закінчення на стор. 4)

С. ХМАРА НА СВЯТІ ДЕРЖАВНОСТИ

Ірвінгтон, Н.Дж. — Відділ УККА в Ню-арку-Ірвінґтоні влаштовує святочне відзначення Актів 22-го Січня 1918-го і 1919-го років, яке відбудеться в неділю, 19-го січня, о год. 4-ій по полудні в залі УНДому, 140 Проспект авеню. На відзначенні виступить народний депутат України Степан Хмара.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Спір за Чорноморську фльоту

Збройна сила Росії за царату була щойно у стадії формування. Це був велетень на глиняних ногах. Генерал-фельдмаршал Кутузов спричинив катастрофу походу Наполеона у 1812 році не силою своєї армії, а мудрою тактикою, яка використала сердиту тодішню зиму і промах Наполеона, який не вивінував своєї армії у теплий одяг. Відтягнувши своє військо з Москви, залишивши там французьку армію, яка мерзла, запалив Москву, цим присилував Наполеона до відвороту і загнав його над Березину, де Наполеон казав спалити горді військові прапори, щоб не попали в руки ворога. Єльцин тепер покликується на заслуги Чорноморської фльоти у Кримській війні проти Туреччини у 1854—56 рр. Промовчує, що тій фльоті не вдалося зфорсувати Дарданельський пролив, щоб виплисти на Середземне море, і промовчує, що у 1905 році Росія ганебно програла на суші і морі війну проти Японії, пригадавши біблійну поразку Ґоліята у двобої з Давидом.

Боріс Єльцин, президент Російської Федерації, покликується на „право" до Чорноморської фльоти титулом спадкоємця по Совєтському Союзі. Леонід Кравчук, президент України, покликується на право України до всіх збройних сил, які знаходяться на її суші і водах. Єльцин заявив, що Чорноморська фльота „була, є і буде власністю Росії". Кравчук може з куди більшим правом відповісти, що Чорне море було, є і буде морем України, — ще за княжих часів велася ним торгівля з Візантією і за козацьких часів козаки чайками атакували Царгород, перейшовши Дніпрові пороги і Чорне море.

Після упадку царату большевики розбудували збройні сили СССР, наставившись на „угроблення" вільного світу. Міхаїл Ґорбачов підписував з Джорджем Бушем договори про обмеження різних родів зброї, але в той сам час продовжував зброїтися. Совєтський Союз ніколи не виявляв правдивої суми грошей, видаткованих на оборону, бо той видаток був скритий під різними позиціями різних ресортів. І за 70 років свого володіння большевикам дійсно вдалося розбудувати збройні сили до потуги, яка суперничала з американською. Воно стосується також Чорноморської фльоти. Вона охоплює тепер понад 100 морських одиниць включно з літаконосцем, кружляками, фреґатами, підводними човнами та залогою, що перевищує 100,000 осіб. Це насправді могутня сила, заякорена головно у пристані-фортеці Севастополь. Частини тієї фльоти випливали на Середземне море, де вони маніфестували „присутність" СССР, у противагу до Шостої морської фльоти ЗСА, стаціонованої на Середземному морі.

У спорі за Чорноморську фльоту Україна виступає з позиції слабости просто тому, що Російська Федерація займає територію округло 6,600.000 кв. миль, Україна 233,000 кв. миль. Населення Росії доходить до 145,000.000 душ, України — 52,000.000. Україна має перевагу над корінною московщиною своїм чорноземом і своїм географічним положенням — від Попраду і Сяну по Дін і на південь від Московщини по Чорне море. Найповажнішим атутом України у суперечках з Росією є її сільське господарство, яке тепер відбудовується у процесі приватизації.

Наші земляки більше хвилюються суперечками з Росією у діяспорі, як в Україні. У „Ню Йорк Таймсі" з дати 9-го січня 1992 року були дві статті: одна присвячена спорові за Чорноморську фльоту, друга — 4-годинній конференції Кравчука й української військової верхівки з російськими старшинами. Із цих статтей можна дізнатися, що суперечка ведеться не тільки між Єльциним і Кравчуком, але й між високими старшинами обох сторін і що російська сторона не є одностайна. Були світлини на телевізійному екрані, як вояки колишньої совєтської армії, стаціонованої в Україні, добровільно підписують присягу на вірність Україні: коло 300,000 вояків підписалися. Важка проблема України — позбутися з своєї території чужонаціональних військовиків усіх ступенів включно з генералами. Сильну позицію України підкреслив відомий телевізійний коментатор Пітер Дженнікс станції Сі-Бі-Ес: „90 відсотків харчів, що ними користується Чорноморська фльота походять з України". Ото ж позиція Єльцина не є всесильна і він не може диктувати. І за останіми вістками — він уже поступився. Розпочалися переговори фахівців і напевне прийде до компромісу.

Василь Сокіл

КОРОЛІ ВІДХОДЯТЬ, А НАРОДИ ЗОСТАЮТЬСЯ

Ґорбачов нарешті подав у резиґнацію з президенства. Слово „нарешті" не випадково вжите: президентом СССР він давно перестав бути, бо виявився нездатним хоча би контролювати, якщо не керувати швидкоплинним невідворотним процесом розвалу большевицької імперії. Навпаки, — всіма силами намагався втримати у своїх руках зганьблений режим.

Фактично і цілком логічно, він мусів би відразу після придушення путчу зрезиґнувати, оскільки поведінкою і діями своїми так чи інакше сприяв злочинному путчеві і за міжнародною законністю мав би підлягати „імпічментові", тобто громадському осудові за вчинок, який належить вважати державним злочином. Однак, йому це простили, хоча він не зміг чесно і одверто відповісти народові, яка в дійсності була його роля в тому путчеві.

Простили мабуть ще й тому, що повірили, коли він врятований, заявив: „Я повернувся в Москву новою людиною". Згодом стало видно, що жодних змін у його переконаннях не сталося: він і надалі всю енерґію скерував на збереження імперії. Нічим іншим не клопотався, лише домагався підписання союзного договору, який навіть після кількох варіянтів все таки надавав йому як президентові всі адміністративно-командні функції над республіками.

Проголошення України самостійною, відмова українського парляменту підписати кабальний договір могли б напоумити Ґорбачова почати робитися „новою людиною". Навпаки, його роздратувала така „неконституційна" ухвала українського парляменту. Знову повторив він своє: тільки всенародний референдум правосильний вирішувати долю України. Президент розхитаної імперії сподівався, що референдум на Україні принесе йому перемогу.

Який же міцний удар він відчув, коли дізнався, що понад 90 відсотків голосів самостійної України проголосили кінець московської імперії.

І це не втямило президента неіснуючого Союзу. Він після видимої поразки вирішив шантажувати український народ або неприхованим натяком погрожувати йому новим, тепер уже особисто ним задуманим військовим путчем. Хтозна, чи не вдалося б йому на скликаній нараді командуючих округ та всього генералітету домовитися про військове придушення ліквідаторів комуністичної імперії. На щастя, замах цей, як і попередній, серпневий, не здійснився. Боріс Єльцин попередив небезпечний намір, зумівши здобути підтримку переважного числа військовиків. Щоб закріпити перемогу в складній і напруженій ситуації, керівники України, Росії і Білорусі зібралися в Мінську і приймали важливу постанову: перед новою загрозою з боку імперських замахів об'єднати зусилля трьох республік під гаслом вільної Співдружности рівноправних самостійних держав. А щоб покласти край будь-якому СССР, скасували колишній союзний договір 1922 року!

Цілком зрозуміла була реакція президента мертвого Союзу на важливе рішення трьох республік, співзасновників і ліквідаторів цього недоброволільного союзу. Знову він став хапатися за соломинку, яка ніяк не здатна втримати його на політичному плаву: — це, мовляв, неконституційно, потрібен для цього новий всесоюзний референдум. Хай усі республіки скажуть своє слово про союз, а не якісь там три республіки, які, бачите, самі проголосили кінець „братства народів". Для цього треба знову ще раз провести референдум.

Словом, про такого діяча можна повторити, як у тій пісні співається: „Яким ти був, такий ти і зостався!"

Ще три дні поборсався бідолаха і нарешті признався: „Я все, що міг, зробив..." А в іншому місці оповіді додав: „У подальшому я волію участи не брати".

Заява його на пресовій конференції перед журналістами змушує уважно розібратися в багатьох його висловленнях. Загалом, виступав експрезидент таким бадьореньким тоном, наче радів закінченню своєї політичної кар'єри. Дуже жаль, — годилося б йому продовжити думку: ...але не все зробив, що міг."

Друге твердження насторожує ще серйозніше. Жодним добрим словом не відгукнувся він на прощання з народами, які завдяки проголошеній ним же перебудові здобули справжнє право і можливість будувати самостійні держави. Натомість і всупереч здоровому глуздові кілька разів з особливим наголосом з похитуванням пальцем висловив загрозливе попередження, яке віщує страшенні біди людям в наслідок „розбазарення" могутньої, багатолітньої імперії. Тобто, він як імператор цієї могуті „усе, що міг, зробив", а відтепер усіх вас чекає катастрофа і смертовбивство...

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Сушко

Дещо з історії Високого Замку у Львові

Уже більше як 700 років Княжа гора у Львові, популярно знана як Високий Замок, свідчить про історію Львова, одного із найстарших міст в Україні. Колись тут стояв замок, але з нього нічого не залишилося. Тож поцікавмося дещо минулим цього історичного місця.

Першу письмову згадку про Львів знаходимо у Галицько-Волинському літописі під датою 1256 року. Ця згадка і була спонукою, що в 1956 році відзначувано у Львові його нібито 700-ліття. Але по суті ця літописна нотатка властиво нічого не говорить про вік міста. Літописець тут лише згадує, що як горів Холм, то полум'я було таке велике, що його можна було бачити зі Львова. В останніх часах встановлено, що Львів є багато старший.

Про це оповідає Олесь Завадович у статті „Львівська Попелюшка" у часописі „За Вільну Україну" з 7-го грудня 1990 року. Він пише, що розкопки, що їх перевели протягом останніх десятиріч археологи — М. Бандрієвський, О. Корчинський і Р. Багрій на пагорбах Шевченківського Гаю (біля Кайзервальду), на Знесінні і в Кривчицях виявили тут культурний шар з уламками посуду X—XI сто літь. Ці території знаходяться у південно-східній частині сучасного Львова приблизно між Високим Замком на північному заході і горою Чортова Скеля на південному сході.

Подібні рівночасні розкопки, переведені у центральній частині сучасного міста, яка постала у висліді побудови замку на Княжій горі десь на початку XIII сторіччя, покищо не виявили матеріялів, щоб датувалися раніше того часу.

Усі ці розкопки, — каже О. Завадович, вказують, — що місто взяло свій початок зі Знесіння і Кривчиць. Вони рівно ж, — додає він, —підтвердили давнішу вже тезу про вчасніші початки Львова, що її висував ряд істориків і вчених минулого як І. Вагилевич — один з основників Руської Трійці, Вільгельм Расп — перший директор Львівського архіву, Д. Зубрицький і багато інших. Історія ще не сказала свого останнього слова про вік Львова. Але вертаймося до теми про Високий Замок.

Побудова замку у Львові виникла за князювання Данила Галицького (1221—1264). Він, захищаючи свою державу від монголів, скрізь будував укріплення. Вигідні природні умовини коло Львова сприяли такому укріпленню. Тут сходяться Подільська височина з півдня і вузьке пасмо горбів Розточчя з північного заходу. Тут теж перетиналися торговельні шляхи між Чорним і Балтійським морями і Західньою та Східньою Европою.

І ось тут, на південно-східньому кінці мальовничого Розточчя, на одній із його найвищих гір, що її згодом назвали Княжою, Данило побудував укріплений замок і назвав в честь старшого сина Льва. Не могло бути більш догідного місця. Гора, що підіймалася 413 метрів над поземом моря, з трьох боків була оточена важкопрохідними торфовими болотами, а на південь від неї простягався сухий терен. На цьому сухому терені і розвинувся сьогоднішній центральний Львів. Численні тут старі назви як Підзамче, Підгороддя, Старий Ринок як і ряд найдавніших церков, які немов вінцем оточують Замкову гору, свідчать про тісні взаємини між цією частиною міста і замком.

Складна і важка є історія Високого Замку. Про неї дещо довідуємося з праці Богдана Маршалка з цієї ж самої „За Вільну Україну" з 27-го листопада 1990 року.

У 1256 році, коли орда під проводом Бурундая насунула на Галицько-Волинське князівство, князь Лев неприготований на боротьбу з нею, на вимогу Бурундая, був змушений „розмести" замок. Але невдовзі його знову відбудовано, а до того і укріплено кам'яними мурами так, що в 1287 році, як Золота Орда його облягала, то він не міг його здобути і був змушений відступити від Львова. Майже через 100 років княжий замок у Львові захищав західні землі нашої Батьківщини від татаро-монгольських орд.

У 1340 році польський король Казимир III захопив Львів і замок. Він пограбував князівську скарбницю, забравши зі собою дві дорогоцінні корони Данила і оздоблений самоцвітами золотий престіл, а сам замок спалив.

Відтак надійшли довші роки боротьби з наступаючими поляками. Вкінці знеможений Львів опинився у 1387 році під польським пануванням. Поляки побудували на Високому Замку кам'яну фортецю з численними баштами та міцними мурами. Вона мала свідчити про їхнє непереможне панування. Усе ж таки під час визвольної війни Б. Хмельницького з Польщею полковник Максим Кривоніс при допомозі місцевого населення зміг здобути це укріплення 5-го жовтня 1648 року.

Укріплення на Високому Замку проіснували до другої половини XVIII ст. У 1777 році, вже за Австрії, їх як уже непридатних до оборони почали розбирати, а камінь з мурів продано на будову домів і доріг. Маґістрат міста, який від 1786 року став власником Княжої гори, у більшості скла-

(Закінчення на стор. 3)

Іван Кедрин

УНІКАЛЬНА ПОЛЬСЬКА КНИЖКА ПРО УКРАЇНУ

Maciej Kozlowski, Między Sanem a Zbruczem, Wydawnictwo „Znak", Krakow, 1990, стор. 310.

Приблизно два-три роки тому завітав до домівки Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку тодішній редактор католицького тижневика у Кракові „Тиґоднік Повшехни" Мацей Козловський і привіз рукопис своєї книжки „Між Сяном і Збручем", звернувшися до НТШ, що може воно буде зацікавлене у виданні його українською мовою. Видавнича Комісія НТШ передала рукопис авторові цих рядків, щоб його оцінити, що він і зробив. Рішено вичекати до появи книжки польською мовою та, можливо — англійською. Історичні події зосередили увагу НТША на обов'язок тісної співпраці з науковим світом в Україні. У 1990 році появилася у Польщі друком книжка „Між Сяном і Збручем" і мені вдалося її дістати.

Це насправді унікальний твір і перша у польській політичній літературі книжка, автор якої піддає гострій критиці доцільність польсько-української війни за Львів і Східню Галичину після українського перевороту у Львові 1-го листопада 1918 року. Він твердить, що тодішня кривава війна за розмірно невелику територію між Сяном і Збручем загирила можливість співпраці польського й українського народів: атмосфера, яку створила та війна, внеможливила перемогу військ Польщі й України у поході на Київ за Варшавським договором з 21-го квітня 1920 року і тим самим промостила шлях комуністичній російській імперії заволодіти Сходом Европи. Цю тезу автор переводить із залізною логікою, з відкликом до пречисленних різномовних джерел, на 310-ти сторінках своєї книжки. Книжка охоплює 25 частин, у яких поданий огляд війни 1918—19 років — нарис польсько-української історії та історії політичної думки, та пов'язання історії Польщі й України із всесвітньою історією. Закінчується книжка парафразою відомого вислову Шевченка „Посланіє": „Хвалитесь, що ви Польщу завалили. Правда ваша, Польща впала та й нас задавила". Козловський каже: „Хвалитеся, що ви Україну задавили? Правда ваша — Україна впала і нас завалила"...

„Між Сяном і Збручем" — це історично-політична публіцистика. Читається її, як прецікавий белетристичний твір, бо актуальна тематика й легкий розповідний стиль приковує увагу читача. Тематика актуальна, бо у висліді подій у Польщі від 1918 р. та в Україні у 1919 році ці обидві усамостійнені держави стали добрими сусідами. Козловський пригадує день 17-го вересня 1939 року, коли Червона армія переступила Збруч, щоб „визволити" братів українців з-під польської неволі і насправді запроторити у неволю куди гіршу. 1-го листопада 1918 року польська молодь у Львові розпочала збройну боротьбу за Львів і Східню Галичину. На підставі рішення Ради Амбасадорів з 15-го вересня 1923 року, як орган найвищої Ради, признала Східню Галичину Польщі, покликавшись на польський закон із вересня 1922 року, який признавав право територіяльної автономії трьом східньо-галицьким воєвідствам і заснування українського університету до двох літ. Польща між двома світовими війнами не дотримала цієї власної обіцянки і вела дуже немудру політику національної асиміляції, включно з жалюгідною військово-поліційною карною експедицією літом 1930 року. А в грудні 1991 року Польща була першою державою, яка визнала державність України. І так доля захотіла, що саме Мацей Козловський тепер заступник амбасадора Польщі у Вашінґтоні з титулом міністра, протелефонував головному предсідникові Українського Народного Союзу вістку, що Польща визнала Україну. Недавно він відвідав Головну Канцелярію УНСоюзу у товаристві генерального консула Польщі у Ню Йорку Єжи Сурдиковського. Обидва репрезентують нову, радикально змінену польську політичну думку, яка відвернулася від організації шляхетської Польщі на поділ України між Польщу і Росію та звернулася до України, як союзника проти Росії. Але й теперішня Росія не та з часів Івана Калити, і Андрея Боголюбського й Петра І-го, бо радикальна зміна політичного обличчя Евразії примусила її шукати свою будучність у союзі з 10-ти колишніми республіками СССР, у першій мірі — з Україною.

У книжці „Між Сяном і Збручем" прозора велика ерудиція її автора та першорядне знання історії, культури й політичної проблематики України. Не диво, що він, як редактор тижневика у Кракові звернув на себе увагу центральних чинників у Варшаві, які покликали його на відповідальне становище у Вашінґтоні. Колись паризький журнал „Культура" Єжого Ґедройця видав видатних публіцистів ревізіоністичної політичної думки, як Лободовський і Мєрошевський, і в Америці постала ціла нова школа польських істориків — ревізіоністів, як Вандич, Галецький, Дзєвановський, Камінський й інші. Староримська мудрість „Часи зміняються і ми зміняємось із ними" має добре застосування до поляків і їхнього відношення до України.

Ераст Гуцуляк

РЕФЛЕКСІЇ ПІСЛЯ РЕФЕРЕНДУМУ

I.

Великі переживання для мене пройшли в часі підготови, переведення та несподіваного висліду референдуму й цілотижневих святкувань в Україні. Уважаю ці дні правдиво історичними, бо закріпилася наша Україна як правна держава і стала в ряди вільних народів світу.

Підготування

Коли ми були у вересні-жовтні в Києві відчувалося дуже кволу підготову до референдуму. Провід Народного Руху України (НРУ) щойно пробуджувався від спадкоємства одного з кандидатів у президенти. Відбулося засідання проводу НРУ з участю представників прихильників Руху зі ЗСА і Канади. Присутні були також представники міністерства культури, війська, письменників та інших груп. Рішено züактивізувати всі можливі сили до праці. Кинено заклик, щоб у частини України, де ще не виявилася українська свідомість поїхали мистецькі ансамблі, письменники, студенти, інженери, економісти, а найважливіше, депутати різних Рад. Михайло Горинь кинув клич: „Закочуймо рукави і вивертаймо кишені!"

Разом з американськими представниками ми заявили: „Робіть все можливе, що у ваших силах, а за фінанси не журіться, ми про це подбаємо". Я подав їм приблизну схему, як у нас підготовляються вибори і проводиться виборча пропаґанда. Радив винайняти відповідне приміщення, встановити батерію телефонів, додати відповідної технології та працівників. Всі сили сконцентрувати на вислід референдуму. Було рішено поділити східню та південну Україну на п'ять частин і назначити відповідальних людей за кожну частину. Все виглядало прекрасно. Голова НРУ, Іван Драч, закликав до праці. Запал був великий, та конкретного детального пляну на цих сходинах не вироблено. Обіцяно плян пізніше.

Після Києва ми вступили до Тернополя, де нам сказали провідники Руху, що їхній штаб вибирається до Києва очолити працю над референдумом. Я їм ще раз передав наші поради та проєкти, хоч великого зацікавлення не відчув. Зате відчув і побачив великий запал до праці у тернопільського Руху. Я побачив їхню друкувальну систему, побачив їхніх добровільців і скирти надрукованого матеріялу. Вони заявили, що велика кількість громадян Тернополя вибирається у пропаґандивні „мандри" на схід.

Коли повернулися в Канаду, ми почали поважну збіркову акцію. Відбувся з'їзд делеґатів Канадського Товариства Прихильників Руху (КТПР) 26—27-го жовтня 1991 року. Під час з'їзду, домінувала дискусія над допомогою. Усі ми відчули клич: „Як не тепер, то коли, як не ми то хто!". Відбувся вечір з Ларисою Скорик. Це дало піднесення і розбудило охоту до дальшої збіркової акції. Уже під час вечора люди зі захопленням зголошували свої датки. Деякі осередки КТПР (Лондон, Тандер Бей, Гамілтон, Сейнт Кетеринс) перевищили всі наші сподівання. У Торонто панувала велика евфорія. Люди складали свої датки, бо бачили і вірили, що прийшов час, коли треба допомогти. Але, мене далі непокоїло те, чи в Україні йде все як заплановано. Нас повідомлено, що за ініціятивою Руху створилася Громадська Рада референдуму, де об'єднано переважну більшість демократичних партій та організацій України. Цей комітет розробив плян для заходів і впливу на формування громадської думки у відношенні до питання української державности.

Втілення цього пляну має здійснюватися виконавчими структурами Руху по всій Україні. Нам прислано кошт видатків. Пролунав також заклик: „Звертаємось до вас з тим, щоб ви допомогли нам коштами в проведенні цієї кампанії для необхідної підтримки незалежности нашої України!". Очолили Громадську Раду Іван Драч та Петро Таланчук. Усе виглядало прекрасно!. Все ж таки, мене щось непокоїло і я відчував, що потрібно поїхати в Україну подивитися й допомогти.

Я теж відчував моральне зобов'язання за передання й використання фондів, котрі ми зібрали. Вкінці перед референдумом поїхало нас десять осіб. Їхали ми різними групами. Коли їхала перша група (15-го листопада), ми рішили, що прийшов час перестати платити совєтам гроші за візи, бо нас повідомили, що візи зможемо отримати на летовищі в Борисполі. Ми були перші відвідувачі України, що ступили на цей крок. Ми отримали на летовищі візи вже таки після прилету. Це була мала, але для нас важлива перемога над центром, і доказ, що гроші на візи повинні залишитись в українських руках.

Зараз після приїзду, мене повезли на інше київське летовище летіти до Одеси на Конґрес Національностей України. Зорганізував конґрес Михайло Горинь, і був його головою. Опікуном конґресу була Обласна рада міста Одеси під головуванням Симоненка. Він заопікувався всіми приміщеннями для конґресу та делеґатів, а сам захопився ідеєю незалежности. Присутніх було коло 1,500 делеґатів та гостей, різних народів України, а їх є 111, як також прибуло коло 50 депутатів Верховної Ради.

Продовження буде.

ПЕРЕВІРКА, 14 УНІВЕРСИТЕТІВ, які працюють над дослідами для Уряду, виказала, що багато з них подають неправильні розрахунки своїх витрат, куди включають такі витрати, як помешкання, особисті видатки, розваги, подорожі та збирання фондів, які з дослідами не мають нічого спільного. Головний інспектор Департаменту здоров'я та громадських послуг Ричард Куссеров очолював перевірення цих інституцій, серед них університети Мишиґанський, Пенсильванійський, Еморі, Єйл, Ратґерс і Чикаґський. В загальному досі знайдено таких позицій на суму кількох міл. дол.

В П'ЯТНИЦЮ, 10-ГО СІЧНЯ, терористи Ірляндської республіканської армії (ІРА) підірвали бомбу 300 метрів від резиденції прем'єр-міністра Великобританії Джана Мейджора. В заяві ІРА говориться, що вибух має нагадати англійському урядові про існування „ірляндської проблеми".

ПОЧИНАЮЧИ З ЦЬОГО року, Україна проводитиме свої чемпіонати з футболу. 2-го лютого відбудуться перші матчі за Чашу незалежної України. В боротьбі за цю нагороду візьмуть участь 38 футбольних дружин.

Королі...

(Закінчення зі стор. 2)

Хотілося б пригадати з історії щось подібне. Чи такі ж прокляття виголошували, скажімо, англійські королі на адресу визволюваних народів, колишніх колоній? Чи хтось із наступних королів заявляв керівникам новостворених держав і визволеним народам — мовляв, — гиньте собі, мені до вас більше нема діла... Навпаки, як правило сприяли і були раді їхнім успіхам. Це ж бо не особиста справа якогось короля чи генсека, а загальносвітовий процес народження нових держав.

Цього уперто не хоче зрозуміти проголошувач революційної перебудови. До неминучої поразки його привели такі фактори, як імперське мислення, неспроможність усвідомити і взяти на озброєння справді нові перебудовні, точніше, новобудовні ідеї, що й позбавило його чіткої орієнтації на майбутнє. Не зміг він визнати просту істину, що з консерватора не вийде революціонера. Єдине, на що його могло вистачити, це на часткове підремонтування та підфарбування віджилої політичної структури. Це він і робив, як міг.

Дуже сумно про це зараз писати. Ще не так давно, у квітні 1987 року з щирою вірою писалося про „весну надій"... Пов'язувалося здійснення цих надій з ім'ям Ґорбачова.

Весна надій для нього завершилася зимою розчарувань.

Але слід віддати належне: дякуючи у деякій мірі йому, його гаслам, українська весна надій, весна визвольних засівів завершилася осіннім врожаєм самостійницьких здобутків.

* * *

Майбутня політична доля Ґорбачова дуже невиразна. Лунають побажання очолити опозиційну партію, тобто, й далі змагатися за збереження імперського союзу. Можливо, знайдуться однодумці, прихильники цієї химерности. В такій компанії навряд чи зможе Ґорбачов урятувати себе як політичний діяч.

Інші порадники рекомендують пошукати шляхів до включення у нову політичну ситуацію. Своїм колишнім авторитетом підтримати початок творення нової між республіканської співдружности і самому докласти сил на руїнах тюрми народів побудувати нову формацію у вигляді вільних і рівноправних держав.

До чого схилиться експрезидент?

Найгірше буде для нього, якщо триматиметься за перший варіянт.

ВСЕСВІТНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ охорони здоров'я оприлюднила дані про зараження вірусом АІДС в країнах світу. Загальна кількість зареєстрованих хворих становить 446,681 особу. На З'єднані Стейти припадає 202,843 хворих. В Африці перше місце посідає Танзанія, за нею йде Уґанда. В обох країнах є по 30,000 хворих на АІДС. В Европі перше місце втримує Франція — 16,522 хворих, друге — Італія: 10,566 хворих.

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

ЗА СПОКІЙ ДУШ СВ. П. СПОЧИЛИХ ТВОРЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ: МЕЦЕНАТІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, І ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ — ВІДБУДУТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В ОСТАННЮ НЕДІЛЮ В СІЧНІ 1992 РОКУ

СВ. П. РЕКТОРИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ



1-ий ряд: Олександер Колесса, Станислав Дністрянський, Іван Горбачевський, Федір Щербина, Дмитро Антонович, Андрій Яковлів, Сергій Шелухин, Олександер Мицюк, Іван Борковський;
2-гий ряд: Мон. Августин Волошин, Вадим Щербаківський, Іван Мірчук, Юрій Панейко, Микола Василів, Олександер Кульчицький, Василь Орелецький, Володимир Янів.

ФУНДАТОРИ ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙ ФОНДІВ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ
(Також особи в св. пам'ять яких родиною чи друзями створено Стипендійні Фонди, замість квітів на могилу)



1-ий ряд: Теодор Витвицький, о. Ярослав Тростянецький, пастор Іван Луцик, Богдан і Евгенія Онуферки, 2-ий ряд: Петро Турчин, Анастазія і Михайло Пирські, Федір і Анна Олійники; 3-ий ряд: Іван Галавай, Теодор Новаківський, Катерина Синидяк, Катерина Коленяк, д-р Ілля Андрусяк; 4-ий ряд: Олександер Ярош, інж. Іван Кравчук, д-р Семен Гик, Ксеня Лучканич, о. Григорій Лиско; 5-ий ряд: Марія і д-р Роман Малащук, д-р Володимир Савчук, д-р Михайло Сосновський, д-р Константин Савчак; 6-ий ряд: Федір Савечка, д-р Петро Богданський, мґр Мирон Утриско, інж. Ярослав і Нестор Когутяки; 7-ий ряд: інж. Володимир Бакалець, маестро Петро Андрусів, проф. Олександер і Ярослава Кушнір.

СВ. П. МЕЦЕНАТИ, ДОБРОДІЇ І ЧЛЕНИ ФУНДАЦІЇ УВУ
(також особи в св. пам'ять яких зложено родиною чи друзями більші пожертви на Фундацію УВУ замість квітів на могилу)

Авраменко, Василь
проф. Андрушків, Осип
мґр. Базарко, Іван
Бакалець, Роман
Барагура, Марія
д-р Варварів, Константин
о. д-р Великий, Атаназій
д-р Вергун, Василь
Вертипорох, Богдан
Вовк, Олександер
Возьний, Осип
Вомпель, Марія
Ґерич, Василь і Анна
мґр. Гик, Марія
Гладкий, Орест
Гребеняк, Іван, Станіслава і Роман
Дармограй, Ґаля
Дахнівський, Дмитро
Дацків, Іванна
д-р Дзядів, Роман
д-р Домбчевський, Іларійон
д-р Дудра, Михайло
д-р Душник, Володимир
Іванчишин, Роман
Зубаль, Степан
проф. Кисілевський, Кость і Анастазія
Когут, Михайло і Софія
Колінко, Василь
Колодій, Іван
Комендант, Іван
Костів, Семен
д-р Кос, Роман
Кравець, Ядвіґа
мґр. Кузик, Дмитро
Кузьмин, Йосиф
д-р Кушнір, Юрій
Луцик, Ольга
Кучкуда, Василь
мґр Кух, Надія
Лешко, Теодор
д-р Логаза, Михайло
мґр Лозинський, Евген
Марчиха, Петро
Марусяк, Осип
Окруско, Андрій
д-р Палідвор, Василь
мґр Пашко Олександер
Плескун, Ярослав
інж. Пежанський, Михайло
Петраш, Григорій
д-р Політило, Юліян
Поритко, Іван
Потоцька Анеля
проф. Придаткевич, Роман і Лідія
Пришляк, Богдан
Прятка, Андрій
Рокіцький, Стефанія
д-р Рибчук, Богдан і Марія
проф. Рудакевич, Іван
Салюк, Григорій
Семущак, Лев
Серафин, Стефан
о. Синенький, Любомир
д-р Сидоряк, Олександер
Сікора, Стефанія
Станецький, Іван
дир. Стефанович, Богдан
Стельмах, Іван і Татіяна
проф. Стецюк, Василь і Марія
Сусла, Софія
о. Ткачук, Іван і Ірена
Токарчук, Катерина
ген. Шандрук, Петро і Ольга
проф. Храпливий, Зіновій
Ценко, Володимира
Фафендик, Стефан
д-р Филипчак, Борис
д-р Фішер, Рудольф
проф. Хомин, Іван
Швидак, Зенон
мґр Яців, Петро

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ У СЛІДУЮЧИХ МІСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ
(остання неділя в січні, що цього року припадає на 26-го січня 1992 року)

ВІННІПЕҐ:
Катедра Свв. Володимира і Ольги
Каплиця Колегії Св. Андрія
ТОРОНТО:
Церква Св. Миколая
Церква Св. Андрія
МЮНХИН:
Церква Свв. Андрія і Покрови
Церква Св. Миколая
ЛОС АНДЖЕЛЕС:
Церква Рождества Пречистої Діви Марії
Церква Св. Володимира
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:
Церква Св. Архистратига Михаїла
Церква Св. Покрови
КЛІВЛЕНД-ПАРМА:
Катедра Св. Володимира
Церква Св. Покрови
ЧИКАҐО:
Катедральна церква Св. Володимира
Собор Свв. Володимира і Ольги
НЮ ЙОРК:
Катедра Св. Володимира, Преосв. Владика Антоній
Церква Св. Юра
ВАШІНҐТОН:
Укр. Католицький Собор Пресвятої Родини
Церква Св. Апостола Андрія Первозванного
СТЕМФОРД:
Катедра Св. Володимира Великого
БАВНД БРУК:
Церква-Пам'ятник Св. Андрія Первозванного

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ 1991

Андроняк, Петро	д-р Дармограй, Петро
Вовк, Олександер	Матковська, Марія
Кий, Василь	проф. Старосольський, Юрій
Кухній, Михайло	Новак, Микола
проф. Лев, Василь	д-р Гребеняк, Ірена

ВСІХ ВП. ЧЛЕНІВ ПРОФЕСОРСЬКОГО СКЛАДУ, СТУДЕНТІВ І АЛЮМНІВ УВУ, МЕЦЕНАТІВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ І УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — ПРОСИМО В ЧАСІ ВІДПРАВ (в неділю 26-го січня), ДЕ Б ВИ НЕ БУЛИ ПОЄДНАТИСЯ З НАМИ В ПОХОДІ МОЛИТОВ ДО ВСЕВИШНЬОГО ЗА ТИХ, ЩО ЗНАННЯ СВОЄ І ПРАЦЮ СВОЮ ВІДДАЛИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВДЯЧНІСТЬ І ПОШАНА СПОЧИЛИМ ЧЛЕНАМ ВЕЛИКОЇ РОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Тел. 1212 - 353-3029 Тел. 1212 - 254-1571

Дещо з історії...

(Закінчення зі стор. 2)

дався з німців, які й самі розбирали мури. До того, видобувано пісок і камінь на схилах гори, що викликало грізну ерозію ґрунту. Княжа гора почала пропадати.

Врешті в 1835 році маґістрат міста взявся до рятування гори. Заборонено видобування піску і каменя, вирівняно схили гори і їх засаджено деревами і кущами. Від самого замку залишилися тоді вже лише руїни.

У 1848 році Львів відвідував австрійський цісар Франц Йосиф. На його честь тоді було перейменовано гору на Франц Йозеф берґ, але ця назва ніколи не прийнялася в народі.

Вершок гори незалісинений. Тут в 90 роках минулого століття поляки насипали копець на честь Люблинської унії Польщі з Литвою, зуживши для його побудови рештки руїн замку і скелі та пісок зі Замкової гори. Вже в 1907 році схили цього кіпця почали зісуватися з північної сторони. Щойно після Другої світової війни цей процес зупинено. Сьогодні схили насипу викладено дерниною, на вершку побудовано малу площу для відвідувачів до якої від підніжжя насипу провадить серпентинна доріжка. А на шпилі насипу сьогодні підіймається вгору і майоріє наш національний синьо-жовтий прапор.

Високий Замок, давня Княжа гора, після століть чужих панувань, вернувся назад до його правного власника, українського народу.

В МОСКВІ ПРИ КІЛЬЦЕВІЙ дорозі виявлено гори листів із закордонними конвертами і значками. Вони були адресовані в різні кінці колишнього Совєтського Союзу. Поштові злочинці порозривали конверти, очевидно, шукаючи там грошей.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність дня 26-го жовтня 1991 року
наш дорогий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п. д-р мед.
ІВАН ДАЧИШИН

Цією дорогою складаю найсердечнішу подяку о. Андрієві Шаґалі і о. Миронові Панчукові, за похоронні відправи, молитви і вислови співчуття.

Дякую о. дияконові Михайлові Городиському за спів під час відправ.

Щира подяка хорові „Славута" і дириґентові проф. Ю. Яримовичеві за настроєве відспівання Панахиди.

Сердечно дякую д-рові Мирославові Харкевичеві за зворушливі прощальні слова від лікарського товариства.

Також щира подяка д-рові Романові Залуцькому, який прощав Покійного від гімназійних товаришів.

Щиро дякую всім, що несли домовину на місце вічного спочинку, як рівнож і тим, що прикрасили домовину чудовими квітами.

За щедрі пожертви на нев'янучий вінок, щиросердечна подяка.

В пам'ять покійного вплинули наступні пожертви:

На Служби Божі: М. Р. Юлейн, М. М. Стасюки, д-р А. М. Мацюраки, д-р А. І. Ґорчинські, М. Л. Куропасі, д-р П. Пундій, Х. Козій, Л. Ганкевич, родина Такой, М. Скробач, Е. Йона, С. Адамович, А. Заяць, М. А. Бапкаіроус, В. Притоцкий, М. Бородайко, О. Плешкевич.

На катедру св. о. Миколая: 100.00 дол. — д-ри Ю. і П. Сидори.

На Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля:
100.00 дол. — д-р А. і М. Мацюраки;
по 50.00 дол. — Л. Кассараба, М. і М. Стасюки, д-р П. і Д. Грицеляки, д-р О. Фольварків, О. Держко, д-р Р. і Г. Сосенки, І. Пірованo, д-р Г. і Г. Щербанюки, Я. Заплітний;
по 30.00 дол. — М. і Д. Яросевичі, д-р Ю. Процик;
по 25.00 дол. — С. Кульчицька, д-р М. Сосенко, д-р Ю. Сосенко, д-р Б. Ткачук, д-р Ю Кузич, д-р М. Сасик, д-р М. Попович, Я. Фаріон, С. Кочій, д-р Д. Григорчук, Н. Попович, Р. Щуровський;
по 20.00 дол. — д-р М. Харкевич, д-р Ю. Стасула, д-р Р. і С. Залуцькі, А. Гарасовський, І. Яцків, А. Таран, Р. Мицик, М. і Я. Матвіїшини, М. Кута;
по 15.00 дол. — д-р М. Панчишин, Л. Ткачук;
по 10.00 дол. — д-р Я. Данилишин, М. Крихтяк, В. Щебльовський, Я. Головата, Т. Форович, А. Стародуб.

За участь у похоронних відправах, вислови щирого співчуття особисто, листовно, телефонічно, за молитви і пожертви, нехай Господь благословить і винагородить вас всіх Своїми обильними ласками.

Дружина — СОФІЯ ДАЧИШИН

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього, 8-го січня 1992 р. в Лігайтоні, Па. відійшов у вічність на 68-му році життя
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

бл. п.
ВАСИЛЬ ҐРЯДКА

уродженець села Полична, пов. Сянок.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 11-го січня 1992 р. в церкві св. Володимира, Палмертавн, Па.

Горем прибиті:

дружина — АННА
син — ІВАН з дружиною МАРІЄЮ
дочка — МАРІЯ з чоловіком АНТОНОМ
невістка — ВАРВАРА
9 внуків, 2 братів і дві сестри в Україні

Просимо про молитви.

Ділимося з родиною і приятелями болючою вісткою, що у вівторок, 14-го січня 1992 р. упокоїлася в Бозі
наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.
Александра Ямрозик
з дому Кметь

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 17-го січня 1992 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 E. 7th St., **Ню Йорк.**

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 18-го січня 1992 р. о год. 11-ій рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

доњка — УЛЯНА КОБЗАР з мужем БОГДАНОМ і дітьми ВІРОЮ і МАРКІЯНОМ
син — РОМАН з дружиною ДЖАНЕТ з дітьми ЛЯНОЮ і АНДРІЄМ
сестри —
ІРЕНА РЕШЕТУХА з родиною
ОКСАНА МАЛИЧ з родиною
братова — ҐРЕТА КМЕТЬ з родиною
та ближча й дальша родина в Україні, Австрії і Німеччині

Замість квітів родина просить складати пожертви на Український Музей.

Ділимося сумною і болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу, 28-го грудня 1991 р., несподівано відійшов від нас у вічність на 33-му році життя
наш дорогий
СИН, БРАТ і ВНУК

бл. п.
Александер (Лесик) Рейнарович

ПОХОРОН відбувся в суботу, 4-го січня 1992 року з похоронного заведення „Музика" до собору свв. Володимира й Ольги, а опісля на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

З цього приводу щире спасибі Всечеснішим отцям і всім, що взяли участь у похоронних відправах, за щирі вислови співчуття та численні квіти, що прикрашували останню дорогу нашого „Лесика".

У смутку:

батьки — АЛЕКСАНДЕР і ТЕТЯНА РЕЙНАРОВИЧ
сестра — МАРУСЯ СЕМЧИШИН з мужем ОЛЕСЕМ
брат — МАРКІЯН РЕЙНАРОВИЧ
дід і баба — ІВАН і СОФІЯ ДАНИЛОВИЧ
вуйко — СЕВЕРИН ДАНИЛОВИЧ
хресна мама — МАРІЯ ВАСЬКІВ з мужем ОСИПОМ
стрийко — РОМАН РЕЙНАРОВИЧ з родиною
стриянка — МІКА РЕЙНАРОВИЧ з родиною
та родина в Америці й Україні

Відзначили успіх референдуму



Учасники відзначення Українського Дня в повіті Ранселір.

Завдяки старанням о. Івана Куліша, пароха української православної церкви в Гадсоні, Н.Й., та Євгена Наболотного, голови УККА Олбанської Округи відбулася 19-го грудня зустріч представників української громади міст Трой, Коговз і Ватервліту з головою повіту Ренселір Джаном Буоном, щирим приятелем українців. Ціллю зустрічі було зложення привіту та ґратуляцій українській громаді з нагоди проголошення самостійної України 24-го серпня та успішного висліду референдуму 1-го грудня 1991 року.

Після особистого знайомства у формі прийнятого звичаю потиску руки кожного учасника зустрічі, Дж. Буоно передав на руки Є. Наболотного привітальну грамоту з проголошенням Українського Дня 19-го грудня в повіті Ранселір, з нагоди проголошення самостійности України.

Дмитро Кулик

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

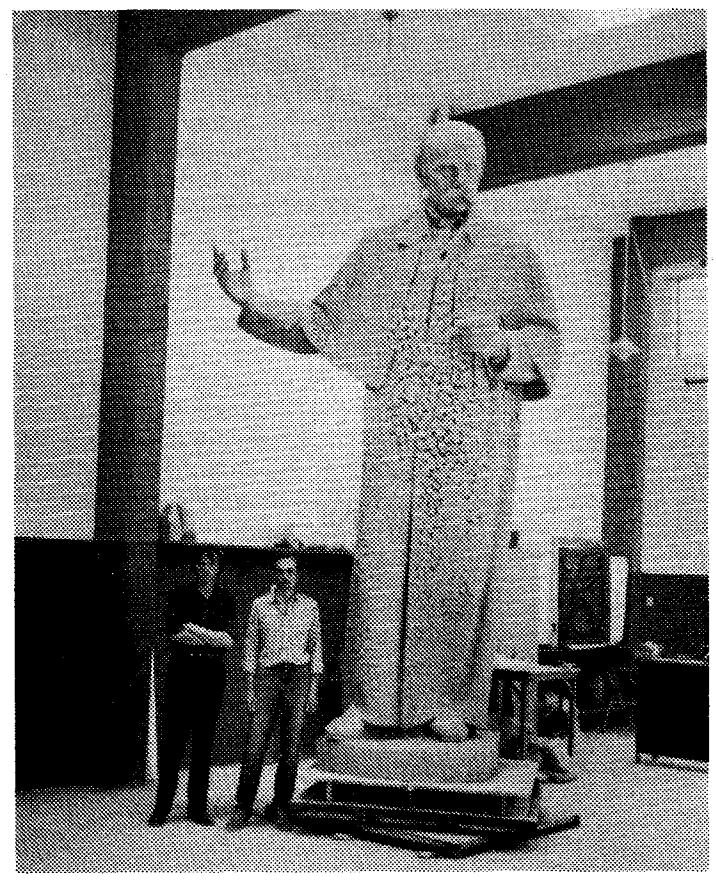
1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий..."
— Лорд Томас Деннінг
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками".
Професор Віллєм Ваґенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з легальної психології", Вид. Гарвардського Університету.
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинности якого я повністю переконаний, буде повішений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного".
— Патрик Бюкенан.
4. „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) в нашій країні".
— Конґресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конґресовий рекорд" з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса".
— Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми осягнули багато. За свою подвигу відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхіття-примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Пам'ятник Т. Шевченкові для Львова



Скульптори брати Володимир і Андрій Сухорські біля макети пам'ятника Т. Шевченкові, який стоятиме у Львові.

Загостивши до Аргентини, голова представництва на Бразилію Уряду Української Народної Республіки в екзилі відвідав майстерню, де виготовляється макета і пізніше буде відлито пам'ятник Тарасові Шевченкові, що стоятиме у Львові.

В супроводі Ярослава Тракала голова представництва прибув до майстерні, яка знаходиться у місцевості Фльорида, передмістя в північно-західній частині Буенос Айресу. Привітали їх скульптори брати Володимир і Андрій Сухорські, які здобули перше місце в конкурсі минулого року. Обидва хлопці працюють над макетою вже три місяці, а до викінчення і відлиття пам'ятника потрібно ще три місяці.

Скульптори пояснили, як виглядатиме весь пам'ятник і всі його додаткові деталі, що годі тут описати. Сама фігура Тараса Шевченка матиме висоту 4 метри і стоятиме на висоті трьох метрів від рівня площі. Постамент матиме 20 на 13.5 метра. Позаду фігури Т. Шевченка підніматиметься „хвиля" національного відродження України (висота 12.5 метра). Сама фігура Шевченка в образі пророка символізуватиме відродження України.

На „хвилі" представлені різні шевченківські картини, які завершуються фігурою Божої Матері, а над її головою — німб. З другої сторони зображені всі події в Україні. Тут представлена внутрішня душа генія Шевченка.

Львів'яни будуть горді з такого величавого пам'ятника великому генієві і пророкові України Тарасові Шевченкові.

Оба скульптори, які походять зі Львова, подали, що дуже спішаться з викінченням вже остаточного відлиття пам'ятника, бо мають повертатись до Рогатина Івано-Франківської области, де також здобули перше місце в конкурсі на виготовлення пам'ятника славній дочці українського народу Роксоляні, дочці рогатинського священика, яка в 1520 році під час одного з нападів татарської орди в п'ятнадцятирічному віці попала в полон і була продана в турецьку неволю. Вона знала п'ять чужинецьких мов. Опісля стала жінкою турецького султана Сулеймана Пишного.

Бажаємо нашим молодим скульпторам дальших успіхів у їх праці.

Д-р Михайло Рубінець

ПОВІДОМЛЕННЯ для членів 106-го Відділу УНСоюзу в Чикаґо, Ілл.

Після смерти секретаря Відділу **бл. п. Григорія Дроня** обов'язки секретаря Відділу перебрав

Михайло Марчук

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення на адресу:

Mr. Michael Marchuk
2317 W. Rice, Chicago, Ill. 60622. Tel.: (312) 252-3785

Збірку вкладок переводить також секретар кожної неділі від год. 11-ої до 1-ої в приміщенні під катедрою св. о. Миколая.

Створився новий Відділ СУА в Лос Анджелесі

Дня 16-го листопада 1991 року, в приміщенні Української Католицької Церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Голливуді, Каліф., відбулися христини новоствореного 111-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Алли Горської.

Створення нового Відділу відбулося 5-го травня 1991 року після кількамісячної старанної організаційної підготови ініціятивної групи в складі: Калина Снилик, Сяня Козбур, Ара Терлецька, Ярослава Стиранка, Дада Каштанюк-Сабателлі, Соня Васильків. Відділ засновано переважно стараннями організаційної референтки Крайової Управи СУА та її заступниці Ольги Гнатейко, яка була в постійному телефонічному контакті з Калиною Снилик та своїми порадами домагалася перевести установчі загальні збори Відділу. На них обрано першу Управу Відділу в складі: Калина Снилик — голова, Сяня Козбур — її заступник, Ярослава Стиранка — секретар, Ара Терлецька — скарбник, Дада Сабателлі — організаційний референт. До Контрольної Комісії увійшли: Анна Микитин, Соня Васильків та Ярослава Городецька.

Тут годиться згадати, що в Лос Анджелесі вже давніше існував Відділ СУА, який у своїх початках домігся гарних успіхів на культурно-освітньому та харитативному полі. Одначе за останні роки активність Відділу змаліла і постановою Крайової Управи СУА Відділ був розв'язаний. Відновлення і новостворення Відділу Союзу Українок в Лос Анджелесі виявилося конечним з огляду на молодші кадри українського жіноцтва, яке повинно перебирати, засвоювати і продовжувати цінні ідеї жіночого руху в рамках організаційної системи та особливо під сучасну пору боротьби українського народу за Незалежну Українську Державу.

Після затвердження новоствореного Відділу Крайовою Управою СУА та успішного поладнання реєстраційно-організаційних вимог, 16-го листопада 1991 року відбулися „христини" Відділу ім. Алли Горської в Лос-Анджелесі. Ця святочна імпреза місцевого Відділу СУА була одною з кращих товариських і культурних імпрез в нашій громаді. В святочно прибраній залі української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці, у вечірних годинах зібралася українська громада, жіноцтво, представники різних організацій та численні гості. На чоловій стіні над подіумом пишалася велика мистецьки виконана емблема СУА. Столи були прибрані з особливою охайністю, святочними обрусами та гостинним посудом. Відчувалося правдиву українську жіночу гостинність, до якої теж причинилися Сестриці Марійської Дружини своєю відомою одноличною активністю.

Святочний вечір відкрила голова Відділу Калина Снилик, вітаючи присутніх. Вона підкреслила важливість організованости українського жіноцтва, його завдань і обов'язків. „Стоїмо перед великими історичними подіями в Батьківщині, у час відродження України, її історичної слави, її рідної мови, культури, економії, традицій українського християнства. Нам, українським жінкам, треба бути зорганізованими в Союзі Українок Америки та нести обов'язки, які на нас накладає організаційний Статут. „Нам треба засвоювати досвід старших та залучати до праці молодших. Як громадянки Америки українського роду ми мусимо нести світло правди в чужинний світ".

Калина Снилик привітала колишніх голів Відділу: Ірену Сіяк, Олю Мунь, Нусю Микитин, Ольгу Лукач, Соню Васильків, Любу Палашевську, Іванку Солук, Ліду Балабан, Лесю Макух, Ніну Обух, Славу Городецьку, висловивши признання за їхню працю. На закінчення Калина Снилик закликала українське жіноцтво Лос Анджелесу вступати до единої, світового маштабу, української жіночої організації — Союзу Українок Америки та своїм трудом здобувати прихильність і приязнь серед жіноцтва інших народів.

Далі наступила сама церемонія „христин". До подіюма були запрошені куми в особах Дарії Чайковської, Ляні Яримович, інж. Тараса Козбура та д-ра Андрія Олесіюка, усі в українській народній ноші. Куми складали побажання, а Ляня Яримович відчитала привітальний ґратуляційний лист від голови Крайової Управи СУА Марії Савчак та святочну грамоту Відділу. Відбулись теж усні та листовні привіти від низки організацій та товариств (СУА — Сан Франциско, УКО, УККА, Лос Анджелес, „Рідна Школа", УІТ Лос Анджелес, Товариство Допомоги Україні, Рух, Лос Анджелес, Пласт, Лос Анджелес, Українська Мистецька Ґалері, Лос Анджелес), усім Калина Снилик висловила щиру подяку. Особливі побажання Відділові висловив голова Українського Культурного Осередку Богдан Стусь та пообіцяв жертвувати 500.00 дол на потреби Відділу.

Зібрано теж сотні підписів на петиціях до американського Уряду, Конґресу та президента Буша з домаганням офіційного признання Незалежности Української Держави. Збіркою підписів займалися Анна Шалаута та Евгенія Даляс.

Після короткої перерви відбулася святочна вечеря, на якій виголошено тост на честь нововибраного Відділу. Отець парох Петро Леськів провів відповідну молитву.

Мистецьку частину вечора виконав Зенон Маринець з Чикаго, який в приємному гумористичному жанрі і у гарній мистецькій формі забавляв присутніх до пізнього вечора. Коротке слово до присутніх виголосила журналістка А. Коломиєць.

Святочний „Вечір христин" новоствореного Відділу СУА в Лос Анджелесі закінчено відспівання українського національного гімну.

Присутня

Відзначили...

(Закінчення зі стор. 1)



М. Лебедь у розмові з Г. Удовенком.

він вже сім років працює, тепер Україна визнана як незалежна держава. В повній надії на розбудову молодої української держави він підкреслив важливу ролю української діяспори, яка через довгі роки не тратила надії, що прийде день, як 24-го серпня, і стільки зробила та робить для закріплення державности. Він кланяється усім цим українцям в діяспорі низько за їхню велику працю.

В. Крижанівський у своєму слові до присутніх також зазначив, що це, що сталося в Україні тепер — це заслуга української діяспори, а в загальному зупинився на питаннях економіки, приватизації та потреби фахівців із діяспори для того, щоб Україна стала повноцінним членом европейського економічного ринку. Він також побажав присутнім щастя, здоров'я та успіху у Новому році.

Г. Удовенко, відповідаючи на різні питання присутніх на цій вечері гостей, згадав про новорічні привітання Л. Кравчука, в яких він зокрема звертається до української діяспори, про нашу конечну єдність, про відновлення української духовости і переорієнтації в Україні. Г. Удовенко розповів про свою зустріч в Рочестері із п'ятидесятниками, що тепер там поселилися, яким висловив подив і признання за збереження їхньої віри. На запитання у справі дипломатичного представництва він вияснив, що це складна справа з уваги на великі кошти приміщення у Вашингтоні, але зазначив, що в Канаді такі приміщення на українську амбасаду подарував українсько-канадський підприємець, як також подібний добродій знайшовся у Великобританії. Питання українських пашпортів та інших справ зв'язаних із поїздками в Україну і з України мусить бути в недовгому часі розв'язане. На запитання, котра дата буде тепер офіційно визнана як державне свято незалежности, Г. Удовенко відповів, що у цій справі він написав до Верховної Ради але на його особисту думку святом незалежности України повинно бути 24-те серпня.

Цікаве завваження зробив амбасадор відносно назви англійською мовою Співдружности Незалежних Держав. Він підкреслено уважає слова не „commonvealth", а „community", бо прийнятий вислів англійською мовою нагадує можливість одного „пануючого" над усіми країнами, що належать до Співдружности.

Г. Удовенко розповів також, що саме був присутнім на прийнятті в ООН у честь африканського борця за незалежність Нелсона Мандели і коли там підкреслювали його довге ув'язнення, Г. Удовенко завважив, що український борець за незалежність адвокат Левко Лук'яненко був ув'язнений довше. У відповідь на його запитання Н. Мандела обіцяв, що напише до Лук'яненка листа.

На запитання, як тепер розвивається після виявлення останніх документів справа Івана Дем'янюка, Г. Удовенко відповів, що він це питання обговорює не з юридичної сторони, а політичної з ізраїльськими представниками в ООН.

Зустріч напередодні Нового року закінчив молитвою о. протоієрей Володимир Базилевський, парох церкви св. Володимира в Ню Йорку, а присутні ще довго гуторили на актуальні теми, зокрема про останні новини з України.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ПОНЕДІЛОК, 20-го СІЧНЯ 1992 р.

Перт Амбой, Н. Дж. Річні загальні збори 155-го Відд. Т-ва Запорозька Січ о год. 6-ій веч. в церковній залі Укр. Греко-Кат. Церкви на Paderewski Ave. в Перт Амбой. Просимо всіх членів прибути на збори. Буде вибір управи і плян праці на майбутнє. — Я. Завійський, секр.

● РОЗШУКИ ●

Стецько Василь Богданович розшукує свого вуйка **ВІНКОВСЬКОГО ВАСИЛЯ КІНДРАТОВИЧА,** який проживає в Канаді від 1945 р., уродженця Львівської обл., Дрогобицького р-ну, село Нижні Гаї. Прошу писати на адресу:
Stetsko Vasili
Ramon Falcon 3960
1407 Buenos Aires, Argentina

Леновенко Діна Михайлівна розшукує батька **ЛЕНОВЕНКА МИХАЙЛА МУСІЙОВИЧА,** *який народився* 1912 року в селі Пархомівка, Харківської обл., Україна. Хто знав би про нього, або він сам, прошу телефонувати — (914) 626-3454.